

Лист Прелата (серпень 2013)

Прелат дякує Богові за
затвердження чудес,
здійснених за заступництвом
Йоана Павла II і монс.
Альваро дел Портільо, і
запрошує нас молитись за
добрі плоди ВДМ у Ріо де
Жанейро. Він також коментує
частину Символу віри, в якій
йдеться про святість Церкви.

28.08.2013

Дорогі мої: нехай Ісус береже моїх
дочок та синів!

Сама лише думка про місяць серпень викликає згадку про той скарб, яким є для нас наша Матір Марія, тому що вона є «образом» Церкви. Цими тижнями в особливий спосіб звертаймося до Непорочної Діви, щоб вона випросила для нас у Святої Трійці життя чисте, що допомагатиме нам жити в Правді «завжди і в усьому». Нехай Марія зробить нас жінками й чоловіками з чистою душею, більш вірними Богу; щоб в такий спосіб ми більше ставатимемо Церквою, більше ставатимемо *Opus Dei*!

Я пишу до вас цього листа з бразильської землі, відразу після закінчення Всесвітнього Дня Молоді. Це були дні дуже насичені в духовному сенсі, дні близькості до Святого Отця, дні, проведені разом із єпископами, священиками та мільйонами вірних, котрі приїхали до Ріо-де-

Жанейро. Я представив Господу
ваші молитви та вашу працю з
проханням, щоб Він сповнив і нас,
і людей, які нас оточують,
духовними та людськими дарами.
Нехай Боже насіння, посіяне
Святим Духом у багатьох серцях,
достигає на благо Церкви і цілого
світу!

Минулий місяць був щедрим на
божі дари. Він почався з публікації
нової Енцикліки "Lumen fidei",
котрою Папа Франциск завершив
трилогію про Божі чесноти, яку
почав Бенедикт XVI. Я запрошую
вас розважати цю Енцикліку не
поспішаючи, щоб наш розум
наповнився світлом, а наша воля
сповнилася натхнення з іще
більшим завзяттям віддатися
справі нової євангелізації.

В день публікації енцикліки, 5
липня, було також оголошене про
затвердження Папою чуда,

здійсненого за заступництвом
дона Альваро, яке відкриває шлях
до його беатифікації. Того самого
ж дня папа Франциск затвердив
чудо, яке дозволяє канонізацію
Йоана Павла II. Дивовижний збіг у
часі цих двох папських дій
сповнило мене радістю, адже я
бачу це як прояв того, наскільки
«духовно суголосні» були великий
Папа і мій улюблений попередник
на чолі Справи.

В енцикліці Папа нагадує, що віра
в Ісуса Христа і в усе те, що Він
відкрив нам залишається
незмінною з часів Апостолів: **«Але
як це можливо? Як ми можемо
бути впевнені, після всіх цих
століть, що ми зустріли
«правдивого Ісуса»[1] ?** Відповідь
на це питання, яке ставлять собі
багато наших сучасників, є,
власне, одна: через Церкву. **Як
кожна родина, Церква передає
своїм дітям те, що зберігає у**

своїй пам'яті. Як зробити так, щоб нічого не пропало, але – навпаки – все у спадщині віри поглиблювалось? Власне завдяки апостольській Традиції, збереженій в Церкві під опікою Святого Духа, маємо контакт із початковою пам'яттю[2].

Ця передача, яку здійснює Церква, є завжди актуальною і міститься головним чином у Символах Віри та в інших документах Учительства Церкви, які пояснюють віровчення; саме тому щомісячно протягом Року Віри ми з вами намагаємось поглибити наше розуміння Символу Віри за допомогою *Катехизму Католицької Церкви* або його *Компендіуму*, в той час як ми також радіємо світлу нашої віри, що сяє в житті святих, чий спомин ми обходимо протягом літургійного року. Чудо, здійснене за заступництвом дона Альваро,

дає нам новий поштовх до впровадження в життя духу *Orus Dei*, **«старого, як Євангеліє, і, в той самий час нового, як Євангеліє»[3]**, шукаючи святості в щоденному житті. Цей дух був довірений Господом св. Хосемарії, для того щоб він набув форми в його серці та серцях багатьох інших людей. Відразу по оприлюдненні новини про затвердження чуда, я порадив вам уважніше придивитись до святої відповіді дона Альваро Богові: його вірності Богу, Церкві та Римському Понтифіку, його повного уподібнення до духу Справи, який він отримав від святого Хосемарії, і який він продовжував передавати у його повноті.

Зараз я зупинюсь на ще одній рисі Церкви - святості. Допмагаючи нам належно оцінити цю реальність, Бенедикт XVI писав,

що "у цьому Році важливо буде згадати історію нашої віри, яка характеризується незбагненною таємницею переплетення святості і гріха.[4] " Якщо ми застановимось на святості Церкви, яка проявляється в її вченні, в її структурі, в житті багатьох її синів і дочок протягом усієї історії, це підштовхне нас до складання щирої подяки Трисвятому Богу, джерелу всякої святості, і водночас до розуміння того, що ми є причасниками прояву любові Святої Трійці до нас. Як ми звертаємось до кожної Божої Особи? Чи ми відчуваємо потребу у любові, розрізняючи, до кожної з них?

Прояснюючи природу Церкви, Другий Ватиканський Собор підкреслює три аспекти, в яких таємниця Церкви виражається в найбільш властивий їй спосіб: Народ Божий, Містичне Тіло

Христове та Храм Святого Духа, які докладно викладені у *Катехизму Католицької Церкви*[5]. І в кожній із них відбивається ознака святості, що, подібно до інших ознак Церкви, вирізняє її від будь-яких інших людських об'єднань.

Назва "Народ Божий" походить зі Старого Заповіту. Яхве обрав Ізраїль своїм особливим народом, як проголошення і передвістя остаточного Народу Божого, що буде встановлений Христом через жертву на Хресті. *Ви ж - рід вибраний, царське священство, народ святий, люд, придбаний на те, щоб звітувати похвали того, хто вас покликав з темряви у дивне своє світло*[6]. **Gens sancta, святий народ, який складається із створінь зі слабкостями. Ця, на перший погляд, суперечність відзначає один з аспектів таємниці Церкви. Церква є**

божественною. і в той самий час вона є людською, адже вона складається з людей, а люди мають власні недоліки: «Omnes homines terra et cinis», сукупність же людська - земля лиш та попіл[7].

Ця істина має направляти нас до покаяння, до болю любові, до відшкодування, але в жодному разі не має призвести до розчарування чи песимізму. Ми не повинні забувати, що сам Ісус порівнював Церкву з полем, на якому водночас зростають пшениця і кукурудза; а також із рибальською сіткою, що збирає добру й погану рибу, і тільки наприкінці часів добрі будуть відділені від поганих[8]. В той самий час, нам варто враховувати, що вже зараз, на землі, добра є більше ніж зла, і благодать є сильнішою за гріх, навіть якщо іноді вона менш помітна.

Особиста святість багатьох вірних - сьогодні, як і вчора - не робить галасу. Здебільшого ми не помічаємо святості звичайних людей, які живуть і працюють посеред нас.

Мирському окові краще видно гріх та недоліки, адже вони більше привертають

увагу[9]. Господь прагне, аби ми його дочки й сини в *Orus Dei*, разом із іншими християнами, нагадували людям, що вони отримали **це покликання бути святими, і що вони повинні намагатись відповідати на благодать і бути, кожен особисто, святим[10].**

Церква є Містичним Тілом Христовим: "Протягом часів, Господь Ісус формує свою Церкву через Таїнства, які походять з його повноти. І саме через Таїнства Церква робить із своїх вірних причасників Тайни Смерті і

Воскресіння Христа, у благодаті
Святого Духа, який надає
Таїнствам життя і дієвість.[11] "

"Отже, Церква є Святою, хоча і
приймає в своє лоно грішників;
святою тому, що у неї немає
іншого життя, крім життя
благодатного: живучи життям
Церкви, члени її причащаються
святості; ухиляючись ж від участі
в житті Церкви, вони впадають у
гріх і в розлад, що затьмарює
сяйво святості. Ось чому Церква
страждає і кається в гріхах, від
яких вона владна оздоровити
своїх дітей Кров'ю Христа і Даром
Святого Духа.[12] "

**По-перше, тіло звертає нашу
увагу на живу реальність.
Церква не є благодійною,
культурною чи політичною
організацією, але живим тілом,
яке ходить і діє впродовж історії.
І це тіло має голову, Ісуса, Який**

**очолює її, живить і підтримує.
(...). Подібно до того, як для тіла
важливо, щоб у ньому текла
життєва лімфа, точно так само
ми повинні дати Ісусові діяти в
нас, щоб Його слово направляло
нас, щоб Його євхаристійна
присутність живила нас, щоб
Його любов давала нам сил
любити ближнього. І це завжди,
завжди, завжди! Дорогі брати і
сестри, - наполягав Папа -,
залишаймося з'єднаними з
Христом, довіряймо Йому
скеровувати наше життя у
відповідності з Євангелієм,
живлячись щоденною
молитвою, слухаючи Слово
Боже, беручи участь у
Таїнствах[13].**

Ми бачимо, що людське тіло
складається з багатьох органів і
членів, кожен з яких має свою
специфічну функцію, і всі вони
керуються головою для добра

цілого організму. Так і в Церкві, з волі Божої, **є різноманітність, відмінність завдань і функцій; немає плоскої одноманітності, але багатство дарів, які розподіляє Святий Дух. І при цьому є сопричастя і єдність: всі спілкуються один з одним і всі беруть участь у формуванні єдиного живого тіла, глибоко пов'язаного з Христом[14]. Ця єдність із Христом, невидимим Головою Церкви, має проявлятись, в першу чергу, у єдності з видимим Головою, себто із Римським Понтифіком, та з єпископами у єдності з Апостольським Престолом. Тож молимося щодня, як це робив святий Хосемарія, за єдність усіх у святій Церкві.**

Ще з античних часів було прийнято говорити, що в лоні містичного тіла Христового, Утішитель виконує функцію душі

в тілі людському: він дає йому життя, тримає його у єдності, робить можливим його розвиток аж до досягнення ним досконалості, призначеної йому Богом Отцем. **Церква не є переплетенням речей і інтересів, радше вона є Храмом Святого Духа, Храмом, в якому діє Бог, Храмом, в якому кожен з нас із даром Хрещення є живим камінням. Це говорить нам про те, що ніхто в Церкві не є непотрібним. (...). Ніхто не є другорядним[15].**

Як члени цього містичного Тіла, ми християни можемо і повинні допомагати один одному у досягненні святості, через Спількування святих, яке сповідуємо в апостольському Символі віри. Окрім пояснення того, що всі вірні причасні до багатств Божих, *magnalia Dei*, (віра, таїнства, різні духовні дари),

вислів "Сопричастя святих"

"означає також спілкування між святими людьми (sancti), тобто між тими, які через благодать з`єднались із Христом померлим і воскреслим"[16]; святі із Раю, душі, що очищуються у Чистилищі, і ті, які у цьому світі тривають у боротьбі у своєму внутрішньому житті. Ми творимо одну родину, родину дітей Божих, на славу Святої Трійці Наскільки чесно та твердо ми дбаємо про неї?

Святий Хосемарія був дуже втішений, зосереджуючись над цією правдою віри. Ніхто з охрещених не повинен почувати себе самотнім ані у своїй духовній боротьбі, ані в матеріальних труднощах. Як написано у "Шляху": ***Сопричастя святих. - Як тобі пояснити? – Знаєш, що значить для тіла переливання крові? Саме цим є для душі Сопричастя святих[17].*** Потім

він додає: *Тобі буде легше виконувати свій обов'язок, якщо пам'ятатимеш про допомогу, яку ти надаєш своїм братам, і про допомогу, в якій ти їм відмовляєш, коли ти невірний[18].*

Тож, доньки й сини мої, давайте завжди будемо оптимістами. І навіть після падіння, і навіть коли ми відчуваємось слабкими і знесиленими в нашій духовній боротьбі, все одно завжди є можливість, із Божою благодаттю, відновити свій шлях до святості. Нас оточує сила святих, людей вірних Господеві, які постійно починають і розпочинають щоразу наново своє духовне життя.

З іншого боку, нам вистачить просто звести очі до Неба. Нашу впевненість у цьому підсилює також велика урочистість, яку ми

святкуємо 15 серпня: Внебовзяття Пресвятої Богородиці. Наша сила у заступництві Христа, який постійно просить Бога Отця за всіх нас[19], і велика розрада, і безмежна безпека у спогляданні нашої Матері, котра завжди прагне спасіння християн та усіх людей! У Пресвятій Діві Церква вже досягла досконалості, через те що вона не має ані плями, ані жодної вади[20]. Ми ж вірні все ще боремося за перемогу у цій благородній битві за святість, цілком віддаляючись від гріха; саме цьому ми, віруючі, зводимо наші очі до Марії, чий приклад сяє для всієї спільноти обраних[21]. Звертаймося ж до неї у всіх персональних потребах та потребах Церкви: **Мамо! - Клич її, голосно, голосніше. Вона чує тебе, бачить тебе у можливій небезпеці, і Вона, твоя Мати, свята Марія, подасть тобі разом із благодаттю свого**

***Сина розраду біля своїх ніш і
ніжність своїх обіймів - і ти
відчуєш себе сповненим сил для
нової боротьби[22].***

Нехай цей молитовне волення
потужно здійснюється до неба з усіх
куточків землі, коли 15 серпня ми
відновлюватиме посвячення Opus
Dei ніжному й непорочному
серцю Марії. Тож, об'єднані в
молитві, просімо у Бога всі
благодаті, яких потребує світ,
Церква та кожен з нас.

З усією моєю любов'ю,
благословляю вас,

ваш Отець

+ Хав'єр

Сітіо де Ароейра

1 серпня 2013

[1] Папа Франциск, Енцикліка
Lumen fidei, 29-VI-2013, n. 38.

[2] Папа Франциск, Енцикліка *Lumen fidei*, 29-VI-2013, n. 40.

[3] Святий Хосемарія Ескріва, Лист, 9-I-1932, n. 91.

[4] Папа Бенедикт XVI, Апостольський лист *Porta Fidei* (Двері віри), 11-X-2011, n. 13.

[5] Пор. Катехизм Католицької Церкви, nn. 781-810.

[6] 1 Пт 2, 8.

[7] Святий Хосемарія Ескріва, Проповідь Вірність Церкви, 4-VI-1972.

[8] Пор. Мт 13, 24-30, 47-50.

[9] Святий Хосемарія Ескріва, Проповідь Вірність Церкви, 4-VI-1972.

[10] там же

[11] Папа Павло VI, Символ віри Божого народу, 30-VI-1968, н. 19.

[12] Папа Павло VI, Символ віри Божого народу, 30-VI-1968, н. 19.

[13] Папа Франциск, Промова на загальній аудієнції, 19-VI-2013.

[14] Папа Франциск, Промова на загальній аудієнції, 19-VI-2013.

[15] Папа Франциск, Промова на загальній аудієнції, 26-VI-2013.

[16] Компендіум Катехизму Католицької Церкви, nn. 195.

[17] Святий Хосемарія Ескріва, Шлях, н. 544.

[18] Святий Хосемарія Ескріва, Шлях, н. 549.

[19] Пор. Єв 7, 25.

[20] Пор. Еф 5, 27.

[21] Пор. Другий Ватиканський Собор, Догматична Конституція *Lumen gentium*, n. 65.

[22] Святий Хосемарія Ескріва, Шлях, n. 516.

pdf | document generated
automatically from [https://
dev.opusdei.org/uk-ua/article/list-
prelata-serpen-2013/](https://dev.opusdei.org/uk-ua/article/list-prelata-serpen-2013/) (08.08.2025)